

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Zdeňkou Burdovou ve věci

žalobkyně: V. M. [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. et Bc. Ivou Jónovou
sídlem U Kapličky 441/7, 412 01 Litoměřice

proti
žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o náhradu škody a nemajetkové újmy

takto:

- I. Řízení se co do zaplacení částky 1 052 824 Kč, co do povinnosti omluvy za nezákonné trestní stíhání a za vazbu a co do konstatování, že k porušení práv na ochranu osobnosti žalobkyně došlo, zastavuje.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 1 577 779 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 15. 7. 2017 do zaplacení, dále úrok z prodlení ve výši 8,05 % p. a. z částky 1 052 824 Kč od 15. 7. 2017 do 23. 7. 2017, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni částku 2 274 033,51 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 14. 7. 2017 do zaplacení, dále úrok z prodlení ve výši 8,05 % p. a. z částky 2 630 603 Kč za den 14. 7. 2017, se zamítá.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 127 541 Kč k rukám Mgr. et. Bc. Ivy Jónové, advokátky, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Koubová

- V. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice - Obvodnímu soudu pro Prahu 2 náhradu nákladů řízení ve výši 1 586,60 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- VI. Žalovaná je povinna zaplatit České republice - Obvodnímu soudu pro Prahu 2 náhradu nákladů řízení ve výši 7 746,10 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou došlou soudu dne 9. 7. 2017 domáhala odškodnění z nezákonného trestního stíhání ve věci u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. [REDAKCE]. V žalobě tvrdila, že dne 20. 8. 2014 byla zadržena Policií ČR a bylo zahájeno její trestní stíhání z trestného činu vraždy dle ust. § 140 odst. 1 trestního zákoníku poškozené paní K [REDAKCE]. Dne 20. 8. 2014 na žalobkyni byla uvalena vazba, dne 26. 11. 2014 byla obviněna z dalších trestných činů vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. h), j) trestního zákoníku, a to poškozených paní Š [REDAKCE], M [REDAKCE], K [REDAKCE], M [REDAKCE] a pana H [REDAKCE]. Trestné činy měla spáchat tak, že poškozeným [REDAKCE], a to ze zvláště zavrženíhodné pohnutky, ulehčení si své práce. Žalobkyně poukazuje, že v řízení byly zpracovány znalecké posudky MUDr. Matlacha spolu s MUDr. Závodským a Ing. Herkommerovou, které stanovili, že [REDAKCE] zemřelých je možná jediné tím, že žalobkyně [REDAKCE] a tím je usmrtila. Následně zpracované znalecké posudky vyvrátily tato tvrzení, znalců přibraných policií ČR v soudním řízení s tím, že tyto znalecké posudky jsou non lege artis, když nevezly v úvahu odběr krve provedený po smrti poškozených a nevezly v úvahu posmrtný rozpad krve a samovolně se přirozeně se zvyšující koncentraci [REDAKCE] v krvi poškozených. Orgány činné v trestním řízení podávali po dobu trestního stíhání do médií informace, které žalobkyni poškozovaly. Poškození požadovali po žalobkyni újmu ve výši cca 18 000 000 Kč. První skutek se měl stát dne [REDAKCE] kdy zemřela poškozená paní K [REDAKCE]. Ode dne 28. 6. 2014 byla žalobkyně v pracovní neschopnosti, kdy pobírala dávky ve výši 625 Kč denně, za měsíc průměrně 18 750 Kč. Vzetím do vazby dne 20. 8. 2016 o příjem nemocenské přišla. Žalobkyně byla schopnou a erudovanou [REDAKCE] jak vyplývá z hodnocení [REDAKCE] a to ještě před zahájením trestního řízení, které je založené v trestní spisové složce. Nebýt zájmu médií a informací ze strany trestních orgánů byla by nadále zaměstnána, neboť ve [REDAKCE] jsou neustále volná pracovní místa [REDAKCE]. Příklad se stal však mediálně známý a žalobkyně se stala ve sféře [REDAKCE] nezaměstnatelnou, za období od 28. 4. 2014 do 29. 9. 2014 nebylo nemocenské ve výši 625 Kč denně vyplaceno, což činí 41 dní ve výši 25 625 Kč, kterou žalobkyně požaduje jako náhradu škody. Za období od 27. 11. 2014 do 4. 3. 2015 nebylo nemocenské z důvodu vazby opět vyplaceno, kdy toto období žalobkyně uplatňuje částku 99 dní krát 625 Kč, 61 875 Kč. Ve vazební věznici nebylo žalobkyni nemocenské vypláceno, celkem požaduje za náhradu škody za nemocenskou žalobkyně ve výši 87 500 Kč. Dále žalobkyně tvrdila, že po dobu vazby a trestního stíhání se žalobkyni staly splatnými všechny půjčky a úvěry, které měla. Zejména zesplatněná půjčka na základě smlouvy č. [REDAKCE] společnosti Cetelem ČR, a.s., nyní společnosti BNP Paribas Personal Finance, a. s. ve výši 45 114,27 Kč. Zesplatněním půjčky společnosti Cetelem ČR, a. s. vznikla žalobkyni škoda ve výši 99,75 Kč jako smluvní pokuta za prodlení, 4 678 Kč právní zastoupení žalobce o zaplacení úvěru, kdy došlo ke smíru, 1 671,76 Kč úrok z prodlení, celkem tak škoda činí částku 6 449,51 Kč, kdy tuto částku požaduje žalobkyně uhradit jako náhradu škody, neboť nebýt široce medializovaného trestního stíhání a skutečnosti, že byla nucena setrvat ve vazbě, nedošlo by k zesplatnění úvěru a podání žaloby ze strany věřitele. Dále se žalobkyně nacházela od 20. 8. 2014 do 29. 9. 2014 a od 26. 11. 2014 do 21. 12. 2015 ve vazební věznici v [REDAKCE] tedy 432 dnů byla omezena na svobodě pohybu, pobytu, práva na soukromí a byla jí způsobena újma na základních právech

a svobodách, kdy životní podmínky ve vazební věznici jsou neodpovídající. Snížena možnost kontaktu s rodinnými příslušníky, zejména s dcerou a bratrem. Požadovala tedy částku 1 500 Kč za den vazby, celkem 648 000 Kč. Rovněž žalobkyně požadovala náhradu škody na zdraví ve výši 1 966 738 Kč, a to za psychickou újmu způsobenou trestním stíháním, které bylo velmi medializované, všechny televize se jej účastnily, všechny deníky, rozhlas a veřejnost. Obvinění z vražd zásadně ovlivnilo život žalobkyně, omezení na svobodě, perspektivita celoživotního vězení, mediální odezvy, pocit krivdy, potencionálního justičního omylu, to vše mělo devastující vliv na psychiku žalobkyně, narušilo její sebedůvěru, sebeúctu, má pocit profesionálního a sociálního selhání, podstatně to narušilo a zdevastovalo její sociální vztahy a vazby včetně rodinných vztahů, činí se ostrakizovaná, má pocity úzkosti, špatně snáší pohody ostatních osob, cestování s ostatními osobami či pohyb mezi nimi, cítí se sociálně vyloučena, ztratila zaměstnání, není schopna pokračovat ve svém životním směřování, je narušen její pocit bezpečí a důvěry, sociální prostředí a společnost také ve vlastní síly, schopnosti a úsudek. Je nucena pro kompenzaci stavu užívat léky. Zpětná integrace bude velmi obtížná. ██████████ Stav žalobkyně lze hodnotit jako posttraumatický, změna osobnosti po katastrofické zkušenosti. Dále žalobkyně požaduje za zásahy do rodinného profesního života odškodnění způsobené nezákonným trestním stíháním, a to nemajetkovou újmu, a to částku 500 000 Kč za zahájení trestního stíhání a jeho vedení dle usnesení Policie ČR ██████████ a částku ve výši 1 000 000 Kč za zahájení a vedení trestního stíhání dle usnesení Policie ČR ██████████ Žalobkyni hrozil trest odnětí svobody žalobkyně minimálně 18 let, i doživotí, to vše s dopadem do osobní sféry žalobkyně. Dále medializací na celostátní úrovni, která byla difamačního charakteru a hodnotících úsudků o paní M ██████████ které byly použity velmi tvrdé a snižující výrazy, jako je například ██████████ vražedkyně. Hrozil jí i trest doživotí. Vzhledem k věku žalobkyně v případě propuštění po 18 letech by byla propuštěna, pokud se jich dožila ve věku ██████████ let. Nevratné poškození cti a dobré pověsti i profesní pověsti, důvěryhodnosti žalobkyně v místě bydliště a po celé republice. Dále byla poškozena důvěryhodnost v oblasti ██████████ neboť byla stíhána pro skutek, kdy jí bylo dávano za vinu 6 vražd v souvislosti s jejím zaměstnáním. Požadováno po žalobkyni odškodnění ve výši 18 000 000 Kč. Žalobkyně žila v domácnosti se svojí dcerou A ██████████ M ██████████ která byla v té době na ní závislá, neboť studovala. Z důvodu trestního stíhání však musela dcera žalobkyně studium ukončit, neboť celou situaci psychicky ani finančně nezvládala. Po propuštění žalobkyně, pak se dcera žalobkyně podrobila léčbě ve ██████████ nemocnici ██████████ kde byly odstraněny následky těchto událostí. Dále značnou medializací případu se zintenzivnil zásah do osobnostní sféry žalobkyně, kdy této značné medializaci také přispěli svým excesivním jednáním orgány činné v trestním řízení, částku 500 000 Kč a 1 000 000 Kč žalobkyně navyšuje o 40 % z důvodu značné medializace případu na částku 700 000 Kč a 1 400 000 Kč. Žalobkyně dále požaduje úhradu odměny vynaloženou na soudního znalce MUDr. Šňupárka ve výši 40 000 Kč za vyhotovení znaleckého posudku a ve výši 20 000 Kč za vyhotovení dodatku znaleckého posudku, a dále úhradu nákladů soudního znalce ve výši 5 949 Kč za vyhotovení kopií zdravotnické dokumentace a cestovné Praha – ██████████ zpět, celkově vynaložená částka na soudního znalce je 65 949 Kč, kterou požaduje uhradit z titulu její náhrady škody, dále 30 000 Kč za znalecký posudek ohledně náhrady škody na zdraví a ztížení společenského uplatnění, který vyhotovila MUDr. Gayová, rovněž požadovala vyslovení omluvy za trestní stíhání a za vazbu

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobkyně dne 14. 1. 2017 uplatnila nárok na poskytnutí náhrady škody v celkové výši 4 994 098 Kč. Žalovaná vyhověla jen částečně ve svém stanovisku ve výši 1 052 824 Kč, kdy úhrada byla provedena dne 24. 7. 2017. Stanovisko bylo zpracováno dne 20. 7. 2017. K náhradě škody ušlého zisku ve výši 87 500 Kč zde žalovaná přiznala žalobkyni částku 86 875 Kč, podle zákona nebylo

možné přiznat náhradu škody v požadované výši OSSZ [REDAKCE] uvedla žalobkyni v doloženém potvrzení o vyplacených dávkách nemocenského pojištění, že nemocenské nebylo žalobkyni vypláceno v období od 20. 8. 2014 do 29. 9. 2014, tedy 41 dní, a dále od 27. 11. 2014 do 4. 3. 2015 tedy 98 dní, celkem tam nebylo vyplaceno nemocenské za 139 dní. Při denní výši dávky 625 Kč ušlý zisk činí pouze 86 875 Kč. Náhrada škody ve výši 6 449,51 Kč. Náhrada škody v souvislosti se zesplatněním půjčky, zde žalovaná nemá prokázanou příčinnou souvislost mezi trestním stíháním a vznikem škody. Žalobkyně svou finanční situaci před započítáním trestního řízení popisovala jako velmi špatnou, dle trestního spisu před zahájením trestního stíhání pak ukončila pracovní poměr dohodou a pobírala dávky nemocenského pojištění. Nelze postavit najisto, že by dokázala splácet předmětný úvěr, i kdyby nebyla trestně stíhána a vzata do vazby. Poskytnutí přiměřeného zadostiučnění ve výši 648 000 Kč za nemajetkovou újmu z titulu nezákonné vazby, zde přiznala žalovaná v plné výši. K nároku na náhradu škody ve výši 65 949 Kč v souvislosti s vypracováním znaleckého posudku v trestním řízení v předmětné věci žalovaná za tyto náklady rozhodně považovala náklady na vypracování znaleckého posudku MUDr. Zdeňka Šňupárka, související cestovné a režijní výdaje. Žalobkyni přiznala náhradu škody ve výši 45 949 Kč za účelně vynaložené náklady. Však již nelze mít dle žalované vypracování doplňku znaleckého posudku, když již dne 6. 10. 2015 předseda senátu během hlavního líčení rozhodl přibrat znalecký ústav za účelem zpracování revizního znaleckého posudku. Co se týče náhrady škody na zdraví - ztížení společenského uplatnění ve výši 1 966 738 Kč, kterou žalobkyně dokládá znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, tento znalecký posudek vychází ze skutečnosti, že k ustálení zdravotního stavu došlo u žalobkyně dne 1. 8. 2016, tedy několik dní po právní moci zprošťujícího rozsudku. Není jasné, jak k tomuto znalkyně dospěla. Zároveň není patrné, z jakých pramenů znalkyně při hodnocení vzniklé škody čerpala. Žalovaná je daleko toho tvrdit, že žalobkyně nemohla žádná škoda na zdraví vzniknout, nicméně její výše je sporná, nelze zhodnotit objektivně. Co se týče náhrady škody ve výši 30 000 Kč v souvislosti s vypracováním znaleckého posudku k ocenění škody na zdraví a ztížení společenského uplatnění, tyto náklady žalovaná nepřiznala, neboť je nepovažuje za účelně vynaložené. Co se týče poskytnutí přiměřeného zadostiučnění ve výši 2 100 000 Kč za nemajetkovou újmu z titulu nezákonného trestního stíhání, žalovaná kromě konstatování porušení práva v neprospěch žalobkyně vyslovila za nezákonné trestní stíhání vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. [REDAKCE] žalobkyni hlubokou omluvu. Žalovaná má za to, že zadostiučnění v podobě konstatování porušení práva a omluvy není v tomto případě dostačující a přiznala peněžitou satisfakci ve výši 272 000 Kč. Řízení trvalo 23 měsíců, žalobkyně strávila ve vazbě tuto dobu převážnou část, byla ohrožena sazbou 15 až 20 let trestu odnětí svobody či uložením výjimečného trestu. Znalci z oboru psychologie a psychiatrie žalobkyni na základě subjektivní pozorování hodnotili při jejím pobytu ve vazbě pouze jako [REDAKCE] ve smyslu [REDAKCE] bez [REDAKCE]. Žalobkyně požádala i o náhradu škody na zdraví tedy poukaz na nepříznivý psychický stav, který měl zvýšit nárok na odškodnění za nemajetkovou újmu, byl považován za nedůvodný. Žalovaná odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 3. 7. 2012, sp. zn. 30 Cdo 4280/2011. Léky [REDAKCE] užívala žalobkyně už od 30. 6. 2014, tedy po ukončení pracovního poměru, kdy sama uvedla, že se zhroutila právě kvůli ukončení pracovního poměru, o zhoršení zdravotního stavu v souvislosti s rozvázáním pracovního poměru žalobkyně hovoří také v srpnu 2014. Co se týče medializace, žalovaná podotýká, že orgány činné v trestním řízení se nedopustily excesu spočívající v komentování trestné činnosti žalobkyně a samy neporušily presumpci neviny. Nelze však medializaci trestního stíhání žalobkyně bagatelizovat. V případě předložených novinových článků se jednalo o vlastní činnost sdělovacích prostředků, její bulvární pojetí případu, kdy odpovědnost za toto jednání nelze klást k tíži žalované. Žalovaná se domnívá, že v tomto konkrétním případě by došlo k přetržení příčinné souvislosti mezi vedením trestního stíhání a skutečností, která újmu

zvyšuje. Dále má za to žalovaná, že žalobkyni se dostalo určité morální satisfakce tím, že chyby původního znalce orgánu činných v trestním řízení byly obšírně rozebírány ve veřejných sdělovacích prostředcích a tento znalec byl načas vyřazen ze seznamu znalců. Žalovaná přiznala 1 500 Kč za den trestního stíhání, tedy 45 000 Kč za měsíc trestního stíhání s tím, že zásah do osobní sféry poškozené způsobený nezákonným zbavením osobní svobody, má objektivně zpravidla intenzivnější a citelnější dopad na poškozenou osobní zásah způsobený nezákonným trestním stíháním. Z tohoto důvodu by zvolená denní výše odškodnění za přiměřené zadostiučinění žalobkyně neměla převýšit horní hranici výše odškodnění za nezákonné zbavení osobní svobody. Aby však nedošlo ke dvojímu odškodnění téhož, byla celková výše přiměřeného zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání ponížena o částku, která byla žalobkyni přiznána jako přiměřené zadostiučinění za dobu nezákonné vazby.

3. Podáním došlým soudu dne 14. 10. 2017 vzala žalobkyně žalobu zpět, co do částky 1 052 824 Kč a dále návrhu na uložení povinnosti omluvit se za nezákonné trestní stíhání a za vazbu, kdy dne 24. 7. 2017 žalobkyně obdržela tuto částku jako odškodné od žalované. Soud proto ve výroku I. řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby řízení zastavil dle § 96 odst. 2 o. s. ř.
4. Dále žalobkyně doplnila, co se týče náhrady škody ve výši 6 449,51 Kč v souvislosti se zesplatněním půjčky, že tento nárok jednoznačně souvisí se zadržením žalobkyně. Žalobkyně byla schopna splácet úvěr, když byla zaměstnána v [REDAKCE] v [REDAKCE] jako [REDAKCE] a její příjem se pohyboval ve výši 22 až 25 000 Kč čistého. Co se týče tvrzení žalované, že pracovní poměr byl ukončen dohodou, žalobkyně byla v té době pod nátlakem trestního vyšetřování a nezbyvalo jí nic jiného, když v důsledku obvinění se psychicky zhroutila. Vyšetřování v [REDAKCE] probíhalo od 9. 6. 2014, od této doby probíhaly výslechy zaměstnanců [REDAKCE] dne 16. 6. 2014 byli požádáni soudní znalci o doplnění zjištění příčin smrti jedné ze zemřelých. A v návaznosti na zahájení úkonů trestního řízení dne 30. 6. 2014, pak [REDAKCE] jako zaměstnavatel rozvázala se žalobkyní pracovní poměr dohodou, kdy žalobkyně zřetelně pod tlakem zahájení úkonu trestního řízení přistoupila na tuto dohodu, kdy jí bylo ze strany zaměstnavatele sděleno, že pokud na ní nepřistoupí, bude s ní okamžitě zrušen pracovní poměr, v důsledku možného spáchání trestného činu, což by mělo tíživé důsledky pro žalobkyni vzhledem k dalšímu pracovnímu uplatnění a případnému i požadavku možné podpory ze strany úřadu práce. Žalobkyně nebýt tohoto by jistě získala zaměstnání jako [REDAKCE] ve zdravotnictví a neměla by problémy se splácením úvěru. Žaloba byla podána v roce 2015, propuštěna byla v prosinci 2016 z vazby. Co se týče doplatku za dodatek znaleckého posudku MUDr. Šňupárka, MUDr. Kameníka, kdy při hlavním líčení ohledně žalobkyně, které probíhalo u Krajského soudu v Ústí nad Labem, měla právní zástupkyně žalobkyně připravené otázky pro soudního znalce. Soud při hlavním líčení neumožnil výslech MUDr. Libora Kameníka, Ph.D., aby zodpověděl otázky, které byly v jeho aprobaci, které nemohly zodpovědět soudní znalci z oboru patologie, proto právní zástupkyně navrhla okamžitě při rozhodnutí soudu o nepřipuštění výslechu MUDr. Libora Kameníka, Ph.D. při hlavním líčení dne 6. 10. 2015, že otázky, které měla připravené, tedy doloží formou dodatku znaleckého posudku. Doplněk znaleckého posudku byl vypracován až dne 20. 12. 2015 a následně při jednání soudu byl uplatněn, nicméně vzhledem k tomu, že v lednu byl zpracován revizní znalecký posudek, který dopadl ve prospěch žalobkyně, nebylo potřebné se již doplněkem znaleckého posudku zabývat. Žalobkyně má za to, že jí nelze mít za zlé, případně neúčelné, že si nechala na důležité otázky zpracovat doplnění, poukázala na to, že nevěděla, s jakým výsledkem dopadne revizní znalecký posudek, a pokud by výsledek nebyl pro ni příznivý, nabízela se zde otázka polemiky soudních znalců na otázky, které byly předmětem doplňujícího znaleckého posudku. Dále co se týče odškodnění za nezákonné trestní stíhání

nemajetkové újmy, toto mělo značný dopad do vztahů dcery a matky, kdy v průběhu trestního řízení docházelo k vyhoceným situacím. Dcera musela zanechat studia, musela zanechat zaměstnání, neboť na ni bylo ukazováno, musela snášet nepříznivé komentáře, trpěla nedostatkem peněz, neměla z čeho splácet úvěry ani žít. Matka jí nemohla pomoci, dcera nemohla matku řádně navštěvovat ve vazbě, neboť neměla dostatek finančních prostředků. Bratr žalobkyně, zde nastal rozkol sourozenců, kvůli trestnímu stíhání, který nelze napravit. Bratr žalobkyně věří [REDAKCE] V [REDAKCE] že jako doktor musí pravdu, že by se nespletl, že žalobkyně to má za to, že se to stalo proto, že neumí vycházet řádně s lidmi. Byla narušena občanská čest, lidská důstojnost. Žalobkyně byla nucena snášet urážky a pomluvy a ponížení, které trvají doposavad. Jsou osoby, které věří tomu, že žalobkyni se trestné činy jenom nepodařilo prokázat, že je spáchala. V médiích byla zveřejněna její fotografie nazvána jako „[REDAKCE]“. Některé osoby píší její právní zástupkyni, aby žalobkyni nadále nezastupovala, že si to nezaslouží. Byla nucena strpět komplexní domovní prohlídku. Byla komentována, že se nechala ve vazbě ostříhat, komentovalo v médiích, jak se obléká, jak se tváří, byla focena v poutech.

- Mezi účastníky nebylo sporu v tom, že trestní stíhání žalobkyně pro trestný čin vraždy dle § 140 odst. 1 trestního zákoníku bylo zahájeno usnesením ze dne 20. 8. 2014. Žalobkyně byla téhož dne předběžně zadržena a dne 22. 8. 2014 vzata do vazby. Po zrušení usnesení o vzetí do vazby byla žalobkyně dne 29. 9. 2014 z vazby propuštěna. Dne 26. 11. 2014 byla žalobkyně znovu zadržena a bylo proti ní zahájeno trestní stíhání pro trestný čin vraždy dle § 140 odst. 2 odst. 3 písm. h), j) trestního zákoníku. Dne 27. 11. 2014 byla žalobkyně opětovně vzata do vazby, odkud byla propuštěna dne 21. 12. 2015. Obžaloba byla podána dne 3. 4. 2015. Rozsudkem ze dne 21. 1. 2016 byla žalobkyně obžaloby zproštěna dle § 226 písm. a) trestního řádu, proti čemuž státní zástupce podal odvolání. Odvolací soud rozsudek soudu I. stupně potvrdil a zprošťující rozsudek tak nabyl právní moci dne 26. 7. 2016. Dále mezi účastníky není sporu v tom, že žalobkyně dne 14. 1. 2017 uplatnila u žalované nárok na odškodnění v souvislosti s trestním stíháním vedeným u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. [REDAKCE] sestávají se z ušlého zisku ve výši 87 500 Kč, skutečné škody v souvislosti se zesplatněním půjčky ve výši 6 449,51 Kč, nákladů na vypracování znaleckých posudků pro trestní řízení ve výši 65 949 Kč, škody na zdraví ve výši 1 966 738 Kč, nákladů na vypracování znaleckého posudku pro ohodnocení škody na zdraví ve výši 30 000 Kč, nemajetkové újmy způsobené nezákonnou vazbou ve výši 648 000 Kč a nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním ve výši 1 300 000 Kč, celkovou částku pak žalobkyně kvůli medializaci plošně zvýšila o 20 %. Celkem požadovala 4 925 565 Kč. Rovněž není mezi účastníky sporu v tom, že žalovaná vyhověla žalobkyni částečně co do částky 1 052 824 Kč, kdy vyhověla žalobkyni, co se týče náhrady ušlého zisku ve výši 86 875 Kč, dále přiznala zadostiučinění formou peněžní satisfakce za nemajetkovou újmu z titulu nezákonné vazby ve výši 648 000 Kč. Dále konstatovala porušení práva v neprospěch žalobkyně a vyslovila za nezákonné trestní stíhání vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. [REDAKCE] žalobkyni hlubokou omluvu a přiznala, vzhledem ke všem okolnostem případu zadostiučinění v podobě konstatování porušení práva a omluvy, že v tomto případě není dostačující a přiznala žalované žalobkyni zadostiučinění formou peněžní satisfakce z důvodu nezákonného rozhodnutí ve výši 272 000 Kč.
- Ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [REDAKCE] má soud prokázáno, konkrétně z úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 23. 6. 2014 podaného žalobkyní, že je zde uvedena otázka soudního komisaře: Jsou zde ještě další okolnosti, které mohli mít vliv na Váš pracovní výkon dne 5. 6. a 6. 6. 2014; odpověď žalobkyně: „žádné léky nebo i jiné látky jsem před touto službou ani během ní neužívala, ale uvedla bych, že mám v současné době ve svém soukromém životě velké starosti. Bydlím ve svém domě sama se svou dcerou,

kteřá ještě studuje. Mám starosti s financemi a péčí o dům. Teď např. mi přišel doplatek za protopený plyn ve výši 15 000 Kč“. Z doplnění podaného vysvětlení žalobkyní na policii dne 20. 8. 2014 se podává: „Jak říkám, byla jsem v té době unavená, měla jsem 50 hodin přesčasů, do toho osobní problémy s financemi a s dcerou. Ode dne 28. 6. 2014 jsem bez pracovního poměru, neboť se mnou bývalý zaměstnavatel, [redacted] rozvíval pracovní poměr dohodou. Po této události jsem se psychicky zhroutila, musela jsem vyhledat lékaře, byla jsem uznána práce neschopnou, od té doby užívám [redacted]. Má dcera A [redacted] které je [redacted] let, je v současné době doma, v září nastupuje do [redacted]. S dcerou bydlíme v rodinném domě na výše uvedené adrese, nikdo jiný zde nebydlí. Spolujemitelem domu je můj bratr, [redacted] J [redacted] M [redacted] který se zde však nezdržuje, trvale zde nebydlí. Nečekala jsem, že se mě [redacted] tak rychle zbaví, vysvětlují si to tím, že jsem byla jedna z nejdražších [redacted] protože díky odpracovaným létům a přesčasovým hodinám jsem pobírala 25-30 000 Kč, což je [redacted] opravdu hodně peněz a navíc jsem za ty roky měla spousty informací o lidech v [redacted] takže jsem se jim možná stala nepohodlná,. Z psychologického znaleckého posudku ve věci žalobkyně podaného dne 2. 2. 2015 se podává : při další exploraci podrobně popisuje, jak se cítila 2-3 roky zpět, když si vše promítá a konfrontuje s knihou, která má, dochází k závěru, že [redacted] půjčuje znalkyni 3stránkový soupis obsahující jak popis symptomů z literatury, tak svých potíží.

[redacted]
[redacted]

[redacted] bez náležité pozitivní odezvy, u jejich strany nevděk, neprojevené uznání a respekt, nepoděkování, dlouhodobě přetěžování, nedostatek odpočinku, stálý pocit, že víc dává, než dostává, stresující domácí prostředí, nedostatek peněz, problémy s dcerou, bydlení, popisuje bludný dluh, kdy proto, aby mohla splatit dluhy cca 1 mil. Kč vzniklé půjčkami na opravy domu, bere stále více služeb, proto je stále vyčerpanější, nic nestíhá, je na vše sama.

7. Z návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu ve věci žalobce [redacted] [redacted] proti žalobkyni má soud prokázáno, že byla uzavřena smlouva o poskytnutí spotřebitelského úvěru dne 21. 1. 2014, kdy byl poskytnut žalobkyni úvěr, kdy čerpala postupně peněžní prostředky ve výši 68 113,68 Kč, v důsledku prodlení žalobkyně dne 19. 5. 2015 bylo odstoupeno od úvěru, které nabylo účinnosti 30. 6. 2015 a dluh se stal splatným v celém rozsahu, kdy úroky činily 1 799,94 Kč, pojistné ve výši 99,75 Kč smluvní pokuta za prodlení se splácením úvěru 99,75 Kč, celkem dlužná částka úvěru ve výši 49 114,27 Kč. Z usnesení Okresního soudu v Děčíně, čj. [redacted] ze dne 13. května 2016 ve věci žalobce [redacted] proti žalované V [redacted] M [redacted] o zaplacení částky 49 114,27 Kč s příslušenstvím, má soud prokázáno, že soud schválil smír s tím, že žalovaná tedy žalobkyně se zavazuje zaplatit žalobci 45 114,27 Kč se zákonnými úroky z prodlení od 1. 7. 2015 do zaplacení a na náhradě nákladů řízení částku 4 678 Kč, zákonné úroky z prodlení z částky 43 314,33 Kč.
8. Z potvrzení o vyplacení na dávkách nemocenského žalobkyně OSSZ ze dne 10. 10. 2016 má soud prokázáno, že za období od 20. 8. 2014 do 29. 9. 2014, a dále od 27. 11. 2014 do 4. 3. 2015 nebylo nemocenské vyplaceno, neboť byla v této době žalobkyně ve vazbě. Denní výše dávky činila 625 Kč. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně, má soud prokázáno, že byla neschopna práce od 28. 6. 2014. Z potvrzení o propuštění z vazby z výkonu trestu, má soud prokázáno, že byla žalobkyně ve vazbě od 20. 8. 2014 do 29. 9. 2014 a od 26. 11. 2014 do 21. 12. 2015. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně, má soud prokázáno, že byla neschopna práce do 4. 3. 2015 od 28. 6. 2014.
9. Z odpovědi na stížnost na chování státního zástupce Mgr. Františka Stibora Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 18. 5. 2015 má soud prokázáno, že žalobkyně

podala stížnost na státního zástupce Mgr. Františka Stibora, ve které si stěžuje na jeho výroky pro média, kterými vědomě porušil dle žalobkyně presumpci nevinoty a měl podle žalobkyně svými výroky ovlivňovat veřejnost včetně soudních orgánů. Dle krajského státního zastupitelství nevyplývá, že by měl státní zástupce poskytovat informace formou rozhovoru nebo sdělením přímo sdělovacím prostředkům, kdy uvádí, že žádný jiný zaměstnanec ani Mgr. František Stibor sdělovacím prostředkům ani nikomu jinému, kromě soudu neposkytl text obžaloby, ani část, ani neumožnil nahlédnutí. Mgr. František Stibor sdělovacím prostředkům poskytl jen obecné informace a v žádném okamžiku se nedopustil nevhodného chování, kterým porušil práva žalobkyně nebo povinnosti státního zástupce. Stížnost byla odmítnuta jako nedůvodná. Dále z rozhodnutí Státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 12. 5. 2015, čj. [REDAKCE] má soud prokázáno, že Mgr. František Stibor státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem není vyloučen z úkonů trestního řízení s tím, že rozhodně informace nedefinoval státní zástupce ve znění - [REDAKCE] [REDAKCE] M [REDAKCE] aby si ulehčila práci, pokud takto média definují, tak z důvodu její vlastní úpravy textu. Dále nebyla ze strany státního zastupitelství médiím poskytnuta obžaloba, a pokud tak bylo učiněno ze strany jiného subjektu.

10. Z vyúčtování znalečného ze dne 6. 10. 2015 má soud prokázáno, že znalec MUDr. Zdeněk Šňupárek si vyúčtoval znalečné ve výši 20 000 Kč za konzultaci s kardiologem, sestavení nálezů a vypracování posudku, a dále za náklady vypracování znaleckého posudku dle vyúčtování znalečného ze dne 1. 3. 2015, 5 949 Kč znalec MUDr. Zdeněk Šňupárek a dle vyúčtování znalečného ze dne 1. 3. 2015 částku 40 000 Kč.
11. Výsledkem žalobkyně má soud prokázáno, že v době zahájení trestního stíhání bydlela sama s dcerou, dcera na ní byla finančně závislá. Bydlela v domě, kde polovinu vlastnil její bratr. Pracovala v práci jako [REDAKCE] kde byla většina starších lidí, práce byla náročná, jak fyzicky, tak psychicky. Nikdy se psychicky neléčila před zahájením trestního stíhání. Když byla odejita z práce, tak se zhroutila. Její obvodní lékařka jí nasadila [REDAKCE] Byla jí nařízená dovolená v práci, řekli, že nemá chodit na pracoviště, že se uvidí. Pak byla pozvána dne 28. 6. 2014 na ředitelství, kdy jí předložili buď výpověď dohodou nebo okamžité zrušení pracovního poměru. Tak raději přistoupila na dohodu, poté se zhroutila. Začalo jí trestní stíhání. Byla jí přidělena JUDr. Jónová. Byla provedena domovní prohlídka. Na policii jí bylo naznačeno, že se tam vyskytuje dalších 11 podivně zemřelých, což jí totálně složilo. Při domovní prohlídce se hrubě chovali k dceři, vykárali ji z domu, nic jí neřekli. Dcera tam jen stála a brečela, nevěděla, jak se má chovat. Když ji propustili poprvé z vazby, byli novináři před domem, byla úplně hysterická, křičela, prosila na dceru, aby šla novinářům říct, že není schopna s nimi mluvit, nebyla ve stavu, kdy byla schopna komunikovat, nadále bere léky [REDAKCE] Ve vazbě navštívila psychiatricku, která rozhodla, že je poddávkováná, že potřebuje vyšší dávku. Volala jí např. televize Prima, aby se k tomu vyjádřila. Obvodní lékařka ji poslala na další vyšetření, nikdo jí nechtěl vzít. Takže psychiatra nenavštívila. Po druhém návratu z vazby volala okamžitě rodině, spouště přátel, kteří věřili, že všechno je na dobré cestě, tak jsem se jim ozývala, všichni měli velkou radost, všichni prostě i pan senátor L [REDAKCE] za obvod ji navštívil a dal jí 12 000 Kč, což byla pro ni velká částka, když se vrátila z vazby, měla asi 40 Kč, dcera neměla ani korunu, nevěděly, co dál. Jely na Vánoce k přátelům do [REDAKCE] bratr s ní nekomunikoval. Po návratu z vánočních svátků se hlásila na probační službě, nevynechala jedinou návštěvu, komunikovala s nimi. Ztratila několik přátel a získala nové přátele. I po rozhodnutí krajského soudu se cítila paradoxně špatně. Čekalo se na rozhodnutí vrchního soudu, nikdo nevěděl, jak to dopadne. Měla [REDAKCE] byla na [REDAKCE] vše bylo negativní. Psychiatra vyhledala až na podzim 2016. Proč nevyhledala v průběhu trestního stíhání, když měla akutní problémy, protože sehnat psychiatra bylo pro ni

větší podporu, stěžovala si na to. Po jeho návštěvě na to ve vazební věznici na tom byla špatně. Říkala, že on je takový strohý. Posílala dceři žalobkyně 3 000 Kč, 2 500 Kč za měsíc. Dejme tomu jí poslala 50 000 Kč, jí finančně podporovala.

13. Výslechem svědkyně [redacted] M [redacted] K [redacted] má soud prokázáno, že je jejím [redacted] resp. byla. Žalobkyně je rozvedená. Vychovává svoji dceru, bydlela v rodinném domě, který vlastní napůl s bratrem. Pracovala velmi hodně, měla i přesčasy. Nevěděla, zda má finanční problémy. Byla u toho, kdy se podepisovala dohoda o rozvázání pracovního poměru. Důvod byl nařčení, že došlo k usmrcení. Víceméně si žalobkyni pozvali, že se pokusí o dohodu o rozvázání pracovního poměru, aby to dál nepoškozovalo dobré jméno [redacted]. Žalobkyně byla víceméně pasivní, přijímala všechno, co se na ni sesypalo. Byla překvapená, byla zdrcená. Byla to její [redacted] když [redacted] [redacted]. Stáhla se velmi do sebe po zahájení trestního stíhání. [redacted] se rozdělil na půlku. Drtivá většina lidí byla proti žalobkyni, začaly se sepisovat petice, začaly se zapalovat svíčky za ty oběti. Ona byla ten člověk, který šel poprvé tyto skutečnosti ohlásit na policii, vykonávala funkci [redacted] objevovala se tam však spousta nejasností. V průběhu měsíce bylo zřejmé jí i celému vedení, že to takhle úplně nebylo. Svědkyně uvedla, že celou dobu špatně nesla, že jí jakoby udala. Později si to vyříkaly, rozešly se v dobrém. Stále to v [redacted] je. Stále jsou zde pochybnosti u některých lidí. Někteří lidé stále říkají, že neměli dostatek důkazů, všechno se to zametlo, stejně to udělala, a to od pacientů, od známých, u cizích je to tak 50 na 50.
14. Výslechem svědkyně M [redacted] P [redacted] má soud prokázáno, jedná se o kamarádku žalobkyně, se kterou se spřátelily během pobytu ve vazbě. Byla s ní ve vazbě. Žalobkyně byla zdrcena, byla psychicky špatná. Dceru měla venku bez peněz, neměla finanční prostředky. Její rodina jí kupovala v kantýně pastelky. Ona kreslila. Chovali se k ní podle toho jejího obvinění, bylo jí to neustále připomínáno. Měla venku úvěry, finanční závazky, musela je řešit. Dcera studovala, byla bez peněz. Pomáhali jí venku přátelé. Dcera ji nemohla navštívit, neměla peníze na cestu. Jednou ji navštívil bratr, po jeho návštěvě byla velice zdrcená. Už odmítala, aby za ní chodil. Bratr jí vyčítal peníze, ať prodá dům, jí říkal. Bratr nechtěl moc pomáhat. Navštěvovala ve vazbě psychiatra, dávali jí prášky, drtili je, čekali, až je polkne. Po propuštění z vazby se neviděly.
15. Výslechem dcery A [redacted] M [redacted] má soud prokázáno, že vztah se žalobkyní měla dobrý, studovala obor [redacted] na vyšší odborné škole ve [redacted] ale nevěděla, jak dostuduje, chtěla si najít bydlení v [redacted] a práci v [redacted]. Žila se žalobkyní v domě, měli dva psy, kočku. Její matka pracovala velmi hodně. Věděla o tom, že měla maminka nějaké majetkové obtíže, půjčovala si, ano. Kvůli učebnicím, materiálům do školy, brala se velká půjčka na střechu, na dům. Na učebnice si brala půjčku spíše ona. Její otec je naživu, přispíval jí. V průběhu trestního stíhání se její maminka změnila. Nespala dobře. Psychicky na tom byla špatně. V průběhu trestního stíhání byla studující, neměla z čeho platit, pomáhal jí strýc, paní V [redacted]. Celou dobu maminku podporovala, věřila, že to nespáchala. Strýc byl velice chladný. Po návratu z vazby to trvalo velice dlouho, než se maminka dala do kupy. Dojžděla na psychiatrii do [redacted]. Sice se mamince ulevilo, ale stále jsou zde nějaké psychické potíže, které se lepší. Samozřejmě se někteří přátelé obrátili v průběhu zahájení trestního stíhání k ní i k mamince zády. Stále bydlí v [redacted]. Lidé v [redacted] se chovali k její rodině špatně, proto skoro ani nechodila do města. Bála se reakcí lidí i její maminka, když se vrátila z vazby, proto nechodila do města. Chodily pouze na nákup pro to nejdůležitější a pak zase domů. Po zproštění se to zlepšilo, byli lidé, kteří je podporovali. Teď maminka bydlí v [redacted] má novou práci, bydlí s pejskem, který jí velice pomohl. V průběhu trestního stíhání musela ukončit denní studium, přejít na dálkové, protože už nemohla finančně tak dál. Nastoupila v hotelu

na náměstí v [REDAKCE] kde musela práci opustit, neboť někteří lidé nechtěli, aby je obsluhovala. Podporovala ji i teta V [REDAKCE] M [REDAKCE] Maminka stále bere léky. Maminka trpěla [REDAKCE] které má dosud občas.

16. Medializaci trestního stíhání žalobkyně má soud prokázanou těmito články : Článek na lidovky.cz z 9. 9. 2016 s názvem „ [REDAKCE] “ Článek na deníku.cz s názvem „ [REDAKCE] “ Článek s názvem „ [REDAKCE] “ [REDAKCE] “ 31. 8. 2015, „ [REDAKCE] “ Článek „ [REDAKCE] “ ze dne 22. 8. 2014. Článek ze dne 13. 3. 2015 „ [REDAKCE] “ Zdroj: TV Nova: „ [REDAKCE] “ Článek na ČTK 7. dubna 2015: „ [REDAKCE] “. Stránka www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti/ „ [REDAKCE] “ Článek v anglickém jazyce týkající se žalobkyně o tom, že zabíjela, zveřejněný dne 9. dubna 2015 na www.dailymail.co.uk/news/. Článek s názvem „ [REDAKCE] “ ze dne 26. 11. 2014 zveřejněný na internetu děčinského deníku. Článek ze dne 7. 4. 2015 „ [REDAKCE] “ uveřejněný na decinsky.denik.cz/. Článek „ [REDAKCE] “ ze dne 27. 11. 2014 na www.extra.cz/. Článek na www.extra.cz/ „ [REDAKCE] “ Článek „ [REDAKCE] “ [REDAKCE] “, zdroj: domácí EuroZpravy.cz, kde je uveden ještě článek: „ [REDAKCE] “ ze dne 24. 8. 2014. Článek „ [REDAKCE] “ Článek: „ [REDAKCE] “ z 3. dubna 2015, redakce ČTK. Článek na tn.cz s názvem: „ [REDAKCE] “ ze dne 7. 4. 2015. Dále článek - hlidacipes.org „ [REDAKCE] “ ze dne 27. 3. 2017. Dále na facebooku glosa: „ [REDAKCE] “ uvedla v pátek MF Dnes, pak je uvedeno „ [REDAKCE] “ Pak je tady náhrada újmy, uvedeno: „ [REDAKCE] “

17. Ze znaleckého posudku MUDr. Jana Tučka, znalce z oboru zdravotnictví, specializace stanovení nemateriální újmy na zdraví, má soud prokázáno, že znaleckými šetřeními nebyly zjištěny žádné psychické potíže ani jiné zdravotní problémy, které by byly přítomny u žalobkyně před zahájením neoprávněného trestního stíhání, nebylo zjištěno, že by hodnocené domény byly před zahájením neoprávněného trestního stíhání u posuzované žalobkyně narušeny. Znalec považuje za správné, že hodnocení odškodnění zdravotního stavu posuzované se vycházelo ze stoprocentního stavu. Dále nebyly zjištěny žádné jiné skutečnosti, které by vedly k rozvoji zjištěných potíží. Neoprávněné trestní stíhání a rozvoj zjištěných potíží je v příčinné souvislosti, proto považuje za správné, že zjištěná životní omezení jsou přímým důsledkem neoprávněného trestního stíhání. V souvislosti s metodikou odškodňování nemateriální újmy na zdraví, použila MUDr. Alena Gayová kvalifikátory (znalecký posudek doložený žalobkyní), které vyjadřují stupeň rozsahu obtíží při provádění úkonů popsanych v doménách. Jednotlivé kvalifikátory mají procentuální rozsah, výpočet 37 % a 72,5 % je prováděn programem, který znalec nemůže ovlivnit. Znalec při hodnocení domén může použít vlastní procentuální hodnocení rozsahu obtíží a je na rozhodnutí znalce,

kteřou z možností zvolí. Použití kvalifikátorů ze strany MUDr. Aleny Gayové odpovídá uvedené metodice Nejvyššího soudu, případné použití jiných kvalifikátorů v současném znaleckém hodnocení, je dáno větším odstupem a vyšší mírou stabilizace zdravotního stavu posuzované žalobkyně. Popsané změny v životě posuzované byly v důsledku jejich psychických potíží, nikoliv proto, že by hledala lépe placenou práci, jiné bydliště, způsob rekreace. Změna v jejím životě nebyla dobrovolná, byla omezena v místě volby jejího bydliště, způsobu práce či způsobu regulace jako následků duševních problémů. Znalecký posudek není vypracován pouze na základě jednorázového vyšetření psychiky. MUDr. Alena Gayová měla k dispozici informace o duševním stavu posuzované, jednak před zahájením neoprávněného trestního stíhání, dále i o jejím zdravotním stavu během vazby a po vazbě. Stanovení ustáleného zdravotního stavu u duševních poruch, je velmi obtížné. V řadě situací nelze datum přesně stanovit, proto je lépe vždy raději u psychických poruch ponechat delší dobu od příčiny vzniku potíží než u somatických chorob. Většinou jde o dobu trvající alespoň dva roky od vzniku potíží. Na základě vlastního znaleckého vyšetření u posuzované, spíše než dobu zahájení psychiatrické léčby u [REDAKCE] Z [REDAKCE] volí znalec dobu, kdy se přestěhovala do [REDAKCE] žalobkyně, červenec 2017 a našla stabilní práci, listopad 2017 od této doby je možné předpokládat, že k dalšímu zhoršování stavu nebude docházet a zároveň se jedná o dlouhou dobu během které došlo k chronifikaci potíží. Výchozí rámcová částka pro výpočet finančního odškodnění se podle metodiky Nejvyššího soudu odvozuje z data, kdy bylo znalcem stanovené ustálení zdravotního stavu. Využití modifikačního koeficientu upravující výslednou částku v souvislosti s věkem, je podle metodiky ponecháno zcela na úvaze soudu, znalci nepřísluší o jeho využití rozhodovat. Výši finančního odškodnění stanovené MUDr. Alenou Gayovou je možné přezkoumat, v posudku jsou uvedeny dostatečné podklady, ze kterých znalkyně vycházela. U každé hodnocené domény v poznámce uvedeno, z jakého důvodu byl použit příslušný kvalifikátor. Znalecký posudek MUDr. Aleny Gayové, odpovídá metodice odškodnění nemateriální újmy na zdraví. Dále znalec ohodnotil ztížení společenského uplatnění, kdy ustálení zdravotního stavu došlo dle znalce dne 1. 11. 2017. K posouzení případu došlo dne 24. 10. 2020. Výchozí rámcová částka dle znalce 11 035 600 Kč. Výpočet korigovaných procent 8,555941358. Vypočtená částka 944 199 Kč, nebyl uplatněn žádný modifikační koeficient. Kvalifikace dle MKN: [REDAKCE]

[REDAKCE] - [REDAKCE] Faktory prostředí - nebyly identifikovány žádné faktory prostředí ovlivňující funkce posuzované. [REDAKCE] znalec upřesnil u svého výsledku, je to duševní porucha, nemá svůj kód, je to nejbližší. Dále psychosociální funkce zapojení do běžného života, kontakt s lidmi, rekreační aktivity, partner. Co se týče emocionální funkce - [REDAKCE] co se týče vyšší kognitivní funkce myšlení, řešení úloh, dávání věcí do souvislostí, schopnost uplatňovat svoji inteligenci, co se týče soustředění. [REDAKCE], co se týče myšlení, soustředění opět.

18. Ze znaleckého posudku znalkyně MUDr. Aleny Gayové ze dne 12. 1. 2017 má soud prokázáno, že ohodnotila ztížení společenského uplatnění na částku 1 966 738 Kč. Ustálení zdravotního stavu žalobkyně brala k datu 1. 8. 2016.
19. Ze zprávy vazební věznice [REDAKCE] psychiatrické vyšetření, datum vyšetření 28. 11. 2014, 19. 12. 2014, dále ze zdravotního záznamu z vazební věznice ze dne 24. 9. 2014, z lékařské zprávy ze dne 26. 8. 2014., ze zpráv z vazební věznice psychiatrické vyšetření dne 6. 1. 2015, 20. 2. 2015, 8. 9. 2014, 26. 9. 2014, 30. 4. 2015, 28. 8. 2015, 2. 12. 2014 má soud prokázáno, že do kontaktu s psychiatrií se dostala žalobkyně až v září ve vazbě, dříve nikoliv. Žalobkyně byla pro [REDAKCE] medikována.

20. Obsahem spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem má sp. zn. [REDAKCE] má soud prokázáno: Dne 20. 8. 2014 zadržení obviněné V. [REDAKCE] M. [REDAKCE] důvody zadržení : nelze vyloučit, že dojde k rozšíření trestního stíhání obviněné o další skutky, dále je tady opis evidence rejstříku trestů fyzických osob ke dni 9. 6. 2014, žalobkyně bez záznamu, podnět k podání návrhu na vzetí do vazby podala Policie ČR dne 21. 8. 2014 a stejně tak Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem dne 21. 8. 2014. Dne 20. srpna 2014 zahájení trestního stíhání V. [REDAKCE] M. [REDAKCE] pro spáchání zvláště závažného zločinu vražda dle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit tím, že [REDAKCE]

[REDAKCE]

usnesení o zahájení trestního stíhání, která byla vrchním státním zastupitelstvím dne 3. 10. 2014 zamítnuta. Následuje zahájení trestního stíhání pro další skutky ze dne 26. listopadu 2014, opět byla podána stížnost žalobkyně, která byla zamítnuta státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem dne 6. 1. 2015. Usnesení o vzetí do vazby žalobkyně ze dne 22. 8. 2014, vazba obviněné se započítává ode dne 20. 8. 2014, rozhodnutí ze dne 29. 9. 2014, že se napadené usnesení o vzetí do vazby zrušuje a žalobkyně se propouští na svobodu, kdy žalobkyně byla propuštěna na svobodu dne 29. 9. 2014, dále ze dne 26. 11. 2014 podnět k podání návrhu na vzetí do vazby, dále protokol o vazebním zasedání ze dne 27. 11. 2014, kdy žalobkyně se bere do vazby, písemný slib obviněné se nepřijímá, vazba obviněné se započítává žalobkyni ode dne 26. 11. 2014, stížnosti se zamítají KS v Ústí nad Labem, jak V. [REDAKCE] M. [REDAKCE] tak státního zástupce dne 7. ledna 2015. [REDAKCE] se připojuje s nárokem na náhradu škody v rámci trestního řízení, celkem 12 milionů Kč, výslech obviněné V. [REDAKCE] M. [REDAKCE] dne 20. 8. 2014, 26. listopadu 2014 pokračování výslechu obviněné, dále byli slyšeni svědci dne 24. 9. 2014, 30. 9. 2014, 8. 10. 2014, 14. 10. 2014, 20. 10. 2014, 10. 12. 2014. Jsou tady záznamy o podaném vysvětlení založeny listinné důkazy, protokoly o ohledání místa činu, podnět návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce, příkaz k domovní prohlídce rodinného domu žalobkyně, opatření o přibrání znalce ze dne 10. června 2014, 16. 6. 2014 a 25. 8. 2014, dále znalecký posudek znalců ze dne 7. 8. 2014, a to znalců MUDr. Radka Matlacha, MUDr. Jiřího Závodského, Ing. Evy Herkommerové Ph.D., dále znalecký posudek došel 8. 8. 2014, potom jsou výpisy ze zdravotních dokumentací pacientů. Zpracován psychologický znalecký posudek ve věci žalobkyně ze dne 2. 2. 2015, z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, o duševním stavu obviněné žalobkyně. Vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis ze dne 17. 2. 2015, záznam o prostudování spisu ze dne 10. 3. 2015, dne 11. 3. 2015 návrh na podání obžaloby. Obžaloba podána dne 3. 4. 2015, nařízeno vazební zasedání na den 27. 4. 2015, hlavní líčení na dny 22. 6. 2015 až 26. 6. 2015, 17. 8. 2015 až 21. 8. 2015. V trestním spise založen článek ze dne 7. 8. 2015, zdroj tn.cz, detaily „ [REDAKCE]“, fotografie žalobkyně, stejně tak z decinskehodeniku.cz „ [REDAKCE]“ s fotografií žalobkyně, dále „ [REDAKCE]“, je tady fotografie žalobkyně. Dne 27. 4. 2015 na veřejném zasedání rozhodnuto, že se žalobkyně ponechává ve vazbě. Poškození se připojují s náhradou škody k trestnímu stíhání v celkové výši 17 mil Kč. Hlavní líčení dne 22. 6. až 26. 6. 2015, přerušeno do dne 17. 8. 2015, dne 28. 7. 2015 žalobkyně propuštěna na svobodu z vazby za současného uložení dohledu probačního úředníka, státní zástupce podává stížnost, hlavní líčení dne 17. 8. až 21. 8. 2015, žalobkyně přítomna osobně, odročeno na den 5. 10. 2015, dále hlavní líčení dne 5. 10. až 6. 10. 2015, žalobkyně osobně, odročeno na den 3. 12. a 4. 12. 2015, dále protokol o vazebním zasedání ze dne 13. 11. 2015, žalobkyně propuštěna

z vazby na svobodu za současného přijetí sedmého slibu a uložení dohledu probačního úředníka ze dne 13. 11. 2015, hlavní líčení konáno dne 3. 12. 2015, žalobkyně osobně, odročeno na den 21. 1. 2016, stížnost státního zástupce o propuštění z vazby byla zamítnuta VS v Praze dne 21. 12. 2015, V [redacted] M [redacted] byla propuštěna z vazby dne 22. 12. 2015, hlavní líčení dne 21. 1. 2016, žalobkyně byla zproštěna obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž je obžalovaná stíhána. Státní zástupce podává odvolání proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kdy Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. 7. 2016 odvolání krajského státního zástupce a poškozených, a to zamítl s tím že po podání obžaloby došlo k razantní změně, kdy obžalovaná předložila znalecký posudek MUDr. Zdeňka Šňupárka, dále byl podán znalecký posudek Fakultní nemocnicí Olomouc, všichni znalci, osoby zpracovávající posudky byly vyslechnuty, byly tak naprosto zásadním způsobem zpochybněn první znalecký posudek u všech poškozených s výjimkou poškozené M [redacted] ústavní posudek uvádí: že příčinu smrti nelze jednoznačně stanovit, vrchní soud se návrhu ohledně odborné lékařské problematiky již učiněnými obhajobou či státním zastupitelstvím konstatuje, že tyto návrhy jsou nadbytečné, obecně lze říci, že soudy nemohou rozumět odborným problematikám. Vrchní soud uvádí, že samozřejmě rozhodoval soud na základě provedených důkazů, přičemž znalecké posudky zejména ústavní hrály v tomto rozhodování velice podstatnou roli, takže ve zkratce a jednoduše se lze takto vyjádřit, ale nebude to prostě a jednoduše znalecké posudky, pokud jde o skutky uvedené v obžalobě pod body 1 až 5 pak vrchní soud opakuje již shora uvedenou situaci, kdy u všech případů kromě poškozené M [redacted] nebyla zjištěna příčina smrti, u poškozené M [redacted] pak nelze dospět k relevantnímu závěru, že by jí [redacted] Dalšími důkazy jsou skutečnost, že obžalovaná [redacted] žádné jiné byť nepřímé důkazy v těchto bodech obžaloby ohledně viny obžalované nejsou, zprošťující výrok pak bylo namíste jednoznačně potvrdit, když vrchní soud podotýká, že při podání obžaloby byla situace úplně jiná, ale to právě při existenci tehdy jediného znaleckého posudku, lze dodat i tu skutečnost, že body 1 až 5 obžaloby se zjevně odvíjejí od posledního případu poškozené K [redacted] jinak nebylo ohledně nich žádné podezření na protiprávní činnost nikoho, podstatně jiná je situace u bodu 6 obžaloby v případě poškozené J [redacted] K [redacted] konečné závěry znaleckých posudků v odvětví soudního lékařství jsou sice shodné, a to především ústavního znaleckého posudku jako v předcházející v případech i s tím závěrem, že podání [redacted] nelze vyloučit, v ostatních případech však k tomuto nebyly žádné důkazy, na rozdíl od tohoto případu u kterého ještě více vystupuje do popředí to, že znalecký posudek nebyl důkazem, kdy ve věci izolovaně rozhodl, ale že šlo o soudem hodnocené důkazy ve svém souhrnu. Vrchní soud je shodně s krajským soudem toho názoru, že obhajoba obžalované stran úmrtí poškozené K [redacted] zejména ohledně některých skutečností byla vyvrácena, byť soud nakonec vynesl i v tomto případě zprošťující výrok, nelze se však ztotožnit s tvrzením obžalované ve směru určité viny [redacted] V [redacted] v tom směru, kdy se chtěl patrně obžalované zbavit v podstatě se zviditelnit i na poli politickém a že se mu oznámení věci tato situace vymkla z rukou a musel pak tvrdit to stejné. Takové uvažování je holým nesmyslem, [redacted] V [redacted] byl tím, který pojal podezření, snažil se jej ověřit a když si byl ze svého hlediska jist, oznámil to nadřízeným, tj. hned následujícího dne ráno, z hlediska lidského jeho postup zcela pochopitelný, krajský soud si v této souvislosti patrně bude muset uvědomit, že ne všichni byť bezúhonní občané budou vždy jednat podle všech regulí a řádů, když například náhle a nečekaně zjistí, že jejich spolupracovník by mohl být vrahem. V tomto směru pak nejde jen o pouhou myšlenku vrchního soudu, ale o myšlenku založenou na tom, že takové skutečnost uvedl nejen [redacted] V [redacted] ale i další svědci. Zejména v tom smyslu, že všichni byli v šoku, nevěděli, co dělat. Ve věci tedy existuje několik výrazných podezření, jednak jde o zacházení [redacted] kam evidentně [redacted] [redacted] ač tvrdila, že ano, dále jde o otázku přítomnosti [redacted]

na stolku poškozené, přičemž tam bylo obvykle zvyklostí oddělení dodržovaný zpravidla velmi přesně stále stejně, tato [redacted] tam neměla důvod být a obžalovaná její přítomnost jednoznačně popírá. Vrchní soud by mohl poukázat i na otázku [redacted] kdy [redacted] V [redacted] v době [redacted] na otázku toho co a jak dlouho dělala obžalovaná [redacted] předtím, než [redacted] P [redacted] přičemž tato o přítomnosti obžalované nevěděla, neboť [redacted] tedy nebylo zapnuté, na otázku co do způsobu chování obžalované při zjištěném zhoršeném zdravotním stavu poškozené, na to, že [redacted] a nikoliv v takovém časovém horizontu, který uvedla obžalovaná, když zjevně žádný [redacted] Krajský soud tak uzavírá, že obhajoba obžalované byla vyvrácena, načež i v tomto bodě obžaloby zprošťuje. Nelze ovšem argumentovat takto jednoduše, neboť krajský soud se podezření skutečností nezabývá, vysvětluje i jiné možnosti výkladu. K tomu pak přistupuje právě velmi důležitý důkaz, a to zajištění revizního znaleckého posudku o tom, že [redacted] u poškozené nemusela být ničím mimořádným. Pro upřesnění věci vrchní soud dodává, že [redacted] V [redacted] nepochybně v době od cca 23:35 hod. do cca 23:55 hod., kdy z logiky dalšího postupu se jedná spíše o dřívější odběr v času 23:35 hod. V tomto směru tedy znalecký posudek „rozhodl celý případ“ ve spojení s tím, že další důkazy dle názoru krajského soudu k uznání viny stačit nemohou. Krajský soud tak nepominul žádný důkaz, pokud některé neprovedl či nevyhověl návrhu vždy to odpovídajícím způsobem, vysvětlil a v jeho postupu tímto směrem neshledává vrchní soud žádné pochybení. V případě poškozené K [redacted] se zabýval velmi odpovědně nebo možná právě případem této poškozené se zabýval velmi odpovědně. Vysvětlil, jakým způsobem postupoval při hodnocení důkazů a odvolací soud nemůže krajskému soudu určovat, jakým způsobem má tyto důkazy, jestli byl výsledkem procesu zprošťujícím výroky ohledně poškozené K [redacted] potvrdil vrchní soud správnost takového výroku. Jestliže však obžalovaná vlastně stále trvá na svých potvrzeních o komplotu [redacted] V [redacted] a [redacted], které jej poškozují a vypovídají nepravdivě, v úmyslu zachránit [redacted] V [redacted] pak je nucen vrchní soud důrazně sdělit, že nepravdivé výpovědi [redacted] zjištěny nebyly a už vůbec ne v úmyslu zachránit [redacted] V [redacted] jde o ryzí spekulaci, o způsob obhajoby obžalované, jak vrchní soud při studiu spisu zjistil pro obžalovanou ostatně typický. [redacted] V [redacted] není z čeho zachraňovat a není na místě jej v souvislosti s projednávaným případem jakkoliv očerňovat, tak toto je konečné rozhodnutí k té věci samé.

21. Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále i jen „zákon o odpovědnosti za škodu“ či „zákon č. 82/1998 Sb.“) stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona o odpovědnosti za škodu stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o odpovědnosti za škodu mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle § 8 odst. 1 zákona o odpovědnosti za škodu nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle § 8 odst. 2 zákona o odpovědnosti za škodu byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku. Podle ust. § 26 zákona o

odpovědnosti za škodu, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z."). Podle § 14 odst. 1 cit. zákona o odpovědnosti za škodu se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. § 15 odst. 2 cit. zákona o odpovědnosti za škodu pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona o odpovědnosti za škodu bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Dle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za škodu náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu.

22. Podle ust. § 2952 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, (dále také „o.z.“) se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Záleží-li skutečná škoda ve vzniku dluhu, má poškozený právo, aby ho škůdce dluhu zprostil nebo mu poskytl náhradu.
23. Dle doktríny i konstantní judikatury je nárok na náhradu škody způsobené zahájením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsouzením, specifickým případem nároku na náhradu škody nezákonným rozhodnutím. Uvedené právo nemá pouze ten, kdo si obvinění zavinil sám a ten, kdo byl obžaloby zproštěn nebo proti němuž bylo trestní stíhání zastaveno jen proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný nebo že mu byla udělena milost nebo že trestný čin byl amnestován. V předmětném řízení je prokázáno, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, a to usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyně ze dne 20. 8. 2014 a ze dne 26. 11.2014. Dále se tedy soud zabýval dalšími podmínkami odpovědnosti státu za škodu, a to vznikem a výší škody, resp. nemajetkové újmy, a příčinnou souvislostí.
24. Prvně soud zkoumal nárok žalobkyně na zadostiučinění za nemajetkovou újmu, kterou žalobkyně požaduje ve výši 2 100 000 Kč. Jak je výše uvedeno, odpovědnostní titul představovaný nezákonným trestním stíháním je nepochybně dán, soud se tedy dále zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu způsobenou žalobkyni nezákonným rozhodnutím konstatování porušení práva nebo zda žalobkyni náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře žalobkyně, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (viz např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2256/2011).
25. Prvně je třeba konstatovat, že soud nijak nezpochybňuje subjektivní nepohodu, v níž se žalobkyně (zcela pochopitelně) trestním stíháním ocitla, že však takové subjektivní vnímání jistě nikoliv příznivé životní situace ještě není podle zákona odškodnitelnou nemajetkovou újmou – ta je podle názoru soudu představována na podkladě dokazování zjištěným a dostatečně razantním objektivním zásahem do osobnostních práv trestně stíhané osoby, tj. zejm. práv vyčtených v čl. 10 Listiny (na ochranu lidské důstojnosti, cti, dobré pověsti,

soukromého a rodinného života), tedy do sféry osobní, soukromé, rodinné, profesní, příp. i jiné.

26. Co se týče délky trvání zásahu spočívajícího ve vedení trestního stíhání, zásah trval od 20. 8. 2014 do 26. 7. 2016 (právní moci rozhodnutí odvolacího soudu), tj. cca 23 měsíců, žalobkyně tak byl dle názoru soudu vystavena negativním následkům trestního stíhání po dobu nikoliv zjevně nepřiměřenou, a to s ohledem na skutkovou složitost trestního případu, kdy rozhodnutí bylo závislé na znaleckém zkoumání. Současně se však nejedná o dobu zanedbatelnou vzhledem k povaze věci.
27. Povahou trestní věci se má na mysli zejména závažnost trestného činu, která byla žalobkyní kladena za vinu, neboť ta zpravidla přímo úměrně zvyšuje intenzitu, s jakou žalobkyně (poškozená) trestní řízení vnímá. V daném případě byla žalobkyně obviněna z trestného činu vraždy podle § 140 odst. 2 a 3 písm. h) a j) trestního zákoníku. Obecně lze říci, že tato trestná činnost je veřejností vnímána zvláště negativně či zavrženě. U žalobkyně toto zvyšoval i fakt, že byla obviněna v souvislosti se svojí prací [REDAKCE] kdy pohnutkou mělo být „[REDAKCE]“. Žalobkyni hrozil trest odnětí svobody 15 až 20 let či výjimečný trest. Žalobkyně byla stíhána vazebně. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že povaha trestní věci zvyšovala intenzitu nemajetkové újmy žalobkyně.
28. Ohledně dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry žalobkyně soud dospěl k závěru po provedeném dokazování, že trestní stíháním poškozené došlo k neúměrnému zásahu do jednak pracovního, rodinného života žalobkyně, došlo ke ztrátě dobré pověsti žalobkyně. Žalobkyně byla nucena ukončit pracovní poměr, a ve své profesi [REDAKCE] je dle názoru soudu doživotně diskvalifikována až do konce svého pracovního života. Výraznou medializací tohoto trestního stíhání došlo i k významnému zásahu do rodinného života a ztráty dobré pověsti žalobkyně. Trestním stíháním žalobkyně byl výrazně narušen rodinný život žalobkyně, kdy žalobkyně se svojí dcerou se ocitli bez prostředků, žalobkyně nebyla schopna vycházet vyjma nákupů ze svého domu. Bylo výrazně narušeno fungování rodinného života, i když dcera stále při žalobkyni. Vztahy s bratrem, které sice nebyly až tak vřelé, byly trvale narušeny. Bratr nevěřil v nevinnost žalobkyně. Žalobkyně se musela odstěhovat ze svého bydliště pro svoji duševní pohodu. Stále je některými lidmi vnímána jako vinna v místě svého původního bydliště i na současném pracovišti.
29. Ohledně hlediska medializace, kterou žalobkyně dokládala články, soud především poukazuje na judikaturu Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 4280/2011 a Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 3016/11. Medializace případu je totiž prostým důsledkem zásady veřejnosti trestního řízení a obecných veřejných poměrů případu, tedy nelze přičítat státu k tíži, že princip presumpce nevinny byl narušen sdělovacími prostředky, či dokonce že jimi byl narušen ve značné míře, pokud nedošlo u orgánů činných v trestním řízení k vybočení z mezí povinnosti informovat. V dané věci ale k ničemu takovému nedošlo a tiskové zprávy, jimiž bylo o trestním řízení informováno, byly korektní a informovaly pouze o základních informacích ohledně trestního stíhání. Stížnost na chování státního zástupce byla vyhodnocena Krajským státním zastupitelstvím v Ústí nad Labem jako nedůvodná. Šlo o vlastní činnost sdělovacích prostředků a jejich „bulvární“ pojetí případu. Toto nelze klást k tíži žalované.
30. Soud rovněž nezohledňoval způsobenou újmu na (psychickém) zdraví osoby žalobkyně, když zásah do osobnostní integrity poškozené byl natolik vážný, že způsobil diagnostikované poškození zdraví. V tomto rozsahu se totiž jedná o škodu na zdraví, která je samostatným nárokem uplatněným žalobkyní v souladu s § 26 zák. č. 82/ 1998 Sb. podle obecných právních předpisů (o. z.) - viz Vojtek, P. Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 283 (srov. i rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 5. 2010, sp. zn. 1 Co 2/2010, uveřejněný pod č. 56/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

31. V poměrech dané věci vychází soud z toho, že vznik imateriální újmy (jakkoliv je trestní stíhání dle již vzpomenutého rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp.zn. IV. ÚS 428/05 spojeno vždy s jistým individuálním diskomfortem trestně stíhaných osob) není na místě presumovat, ale prokazovat, stejně tak (a to zejm.) jako intenzitu (případně) újmy, odůvodňující peněžní odškodnění. Každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (náleží Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednatel obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (náleží Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08). Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011).
32. Pro výše uvedené skutečnosti, zejména s ohledem na povahu věci, dospěl soud k závěru, že poskytnutí konstatování porušení práva a omluvy je odškodněním vzniklé a prokázané újmy s ohledem na to, za jakých okolností újma vznikla, není dostačujícím. Soud v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího soudu (srov. např. rozhodnutí 30 Cdo 3212/2015 ze dne 16. 5. 2017 se pokusil provést srovnání s jinými obdobnými případy odškodnění. Soud nemohl však najít obdobný případ, se kterým by mohl srovnat toto dané odškodnění. Takovéto zásahy a takovéto trestní stíhání v České republice dosud nebylo odškodňováno. Přesto se soud snažil provést srovnání s alespoň několika případy, jejichž judikatorní výsledek byl pro něj dosažitelný. Ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [redacted] se [redacted] rovněž jednalo o stíhání pro trestný čin vraždy, obžalovaný byl stejně jako žalobkyně v projednávané věci zproštěn obžaloby z důvodu podle § 226 písm. c/ tr. řádu a také jeho případ byl medializován, nejednalo se však o člověka dosud trestně bezúhonného; soud mu přiznal finanční satisfakci v částce 20 000 Kč. Ve věci vedené pod sp. zn. [redacted] hrozil poškozenému za trestný čin obecného ohrožení trest odnětí svobody na 12 až 20 let nebo trest výjimečný, také jeho věc byla medializována a bylo prokázáno, že trestní stíhání mělo mimořádný dopad do jeho osobní sféry; vedle odškodnění za vazbu mu byla na náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným stíháním přisouzena částka 100 000 Kč. Pod sp. zn. [redacted] byla projednávána žaloba o náhradu nemajetkové újmy za stíhání pro trestný čin loupeže, kdy byl žalobce ohrožen trestem odnětí svobody na 8 až 15 let, stíhání trvalo 2 roky a 8 měsíců, z nichž 10 měsíců strávil žalobce ve vazbě, a prokázal mimořádný zásah trestního stíhání do života svého i svých nejbližších; přisouzena mu byla finanční satisfakce v částce 255 200 Kč.
33. Soud proto přiznal žalobkyni částku celkovou 1 000 000 Kč za odškodnění nemajetkové újmy, kdy tato částka výrazně převyšuje částku přiznávanou v České republice za jiné případy, ale ne s takovými zásahy do práv poškozených. Žalovaná plnila 272 000 Kč, proto soud přiznal v rozsudku pouze částku 728 000 Kč, přihlédl i k tomu, že co se týče medializace, věc byla výrazně medializována, ale excesy sdělovacích prostředků byly již odškodněny v jiných řízeních, dále přihlédl k tomu, že co se týče zásahů do zdraví žalobkyně, toto je odškodňováno pod jinou položkou. Žalobu zamítl co do částky 1 100 000 Kč.
34. Nemateriální újma na zdraví. O.z. při újmě na přirozených právech člověka v § 2956 stanoví, že škůdce je povinen odčinit škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Zákonný rámec pro poskytování náhrady ve vztahu ke zdravotním následkům nemateriální povahy tvoří jediné ustanovení (§

2958 o. z.), podle nějž při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Žalobkyně požadovala škodu na zdraví jako ztížení společenského uplatnění, kterou vyčíslila ve výši 1 966 738 Kč, na základě znaleckého posudku MUDr. Gayové. Soud z tohoto znaleckého posudku nevycházel, vycházel ze znaleckého posudku podaného v průběhu tohoto řízení MUDr. Janem Tučkem, který má za prokázané z tohoto posudku, že nebyly zjištěny žádné psychické potíže ani jiné zdravotní problémy před zahájením trestního stíhání. Tyto psychické potíže a zdravotní problémy popsané v daném posudku jsou přímým důsledkem trestního stíhání. Soud vycházel ze znaleckého posudku MUDr. Jana Tučka s ohledem na větší časový odstup od posuzovaného poškození zdraví žalobkyně a vyšší míru stabilizace zdravotního stavu žalobkyně, u které došlo. Tento znalec ocenil ztížení společenského uplatnění na částku 944 199 Kč, kdy soud modifikoval tuto částku, kdy snížil o 10 % z důvodu věku žalobkyně dle metodiky Nejvyššího soudu. Soud tedy přiznal žalobkyni částku 849 779 Kč a co do částky 1 116 959 Kč žalobu jako nedůvodnou zamítl. Uvedená nehmotná újma je ze své podstaty neodčinitelná, účelem poskytnutí peněžitě náhrady tedy není uvedení poškozené do stavu existujícího před poškozením (jako u náhrady majetkové škody), nýbrž poskytnutí finančních prostředků, za které si může poškozená opatřit náhradní požitky, které mají zmírnit jeho strádání. Dále soud zamítl i požadovanou náhradu za vypracování znaleckého posudku znalkyně MUDr. Gayové ve výši 30 000 Kč, když soud z tohoto posudku nevycházel při svém rozhodování.

35. Dále žalobkyně požadovala ušlý zisk za to, že jí nebylo vypláceno nemocenské, a to ve výši 87 500 Kč, žalovaná plnila ve výši 86 875 Kč. Soud má prokázáno, že nebylo vypláceno nemocenské za dobu 139 dní při výši denní dávky nemocenského 625 Kč, tato částka vynásobením odpovídá částce 86 875 Kč, kterou plnila žalovaná, proto ve zbytku, co se týče částky 625 Kč, žalobu zamítl.
36. Dále žalovaná požadovala náhradu škody v souvislosti se zesplatněním půjčky ve výši 6 449,51 Kč, v této části soud rovněž žalobu zamítl. Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalovaná nebyla v dobrých finančních poměrech již před zahájením trestního stíhání, jak sama uváděla na počátku zahájení trestního stíhání. Soud tedy nemá za prokázanou příčinnou souvislost s předmětným trestním stíháním.
37. Dále žalovaná požadovala nárok náhradu nákladů v souvislosti s vypracováním jednak znaleckého posudku a jednak doplnku znaleckého posudku znalce MUDr. Zdeňka Šňupárka, žalovaná plnila náklady na vypracování znaleckého posudku ve výši 45 949 Kč. V tomto řízení již soud posuzoval pouze náklady na doplněk znaleckého posudku ve výši 20 000 Kč, které soud nepřiznal, neboť z rozsudku odvolacího soudu v předmětném trestním řízení má soud za prokázané, že tento z něj nevycházel, naopak vycházel z ústavního znaleckého posudku. Tento náklad se nejeví soudu jako účelný dle § 31 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb.
38. Soud dále přiznal žalobkyni úrok z prodlení rokem z prodlení od 15. 7. 2017 do zaplacení, který je odůvodněn § 1970 o. z., a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. a stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zák. č. 82/1998 Sb. Žalobkyně svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnila u žalované dne 14. 1. 2017, šestiměsíční lhůta uplynula dne 14. 7. 2017 (§ 605 odst. 2 o. z.), v prodlení tak je žalovaná až ode dne 15. 7. 2017.

39. Porušení práva žalobkyně na projednání věci v přiměřené lhůtě. Délka řízení je ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „Soud“) nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Soud ve své judikatuře upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Proto existující průtah jen v určité fázi řízení Soud toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená, naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze dle Soudu konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení jeví nepřiměřeně dlouhou. Nepřiměřeně dlouhými shledává Soud nicméně i ta řízení, která sice trvala relativně nepříliš dlouho, byla však zatížena nepřiměřeným obdobím nečinnosti ve vztahu k celkové délce řízení. Význam řízení pro žalobce hodnotí soud jako zvýšený, a to s ohledem na judikaturu ESLP, kdy zvýšený význam a mimořádnou či zvláštní péči ze strany vnitrostátních orgánů vyžadují ta řízení, v nichž je řešena otázka omezení osobní svobody člověka, tedy především vazební věci či řízení detenční, řízení opatrovnická, pracovněprávní věci, věci osobního stavu, sociálního zabezpečení týkající se zdraví i života. Délka odškodňovacího řízení je v současné od 14. 1. 2017 (uplatnění nároku u žalované) do 10. 6. 2021, tedy 4 roky a 5 měsíců). Soud však upozorňuje na to, že řízení bylo po stránce skutkové výrazně složitě, o čemž svědčí rozsah dokazování. Rovněž se na délce řízení projevila pandemie Covid – 19. S ohledem na obsáhlost spisového materiálu a rovněž skutkovou složitost věci má tedy soud za to, že celkovou délku řízení 4 roky a 5 měsíců ve vztahu k žalobkyni pak lze hodnotit ještě jako přiměřenou. S ohledem na to, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu dle ust. 13 odst. zák. č. 82/1998 Sb. soud nepřiznal žalobkyni odškodnění za délku odškodňovacího řízení.
40. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 2 o.s.ř. a § 146 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně byla úspěšná ve výši 282 824 Kč (tarifní hodnota za nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí 50 000 Kč, za vazbu 50 000 Kč, náhrada škody na zdraví 50 000 Kč, ušlý zisk za nemocenské ve výši 86 875 Kč, náhrada za znalecký posudek ve výši 45 949 Kč) a neúspěšná ve výši 57 074,51 Kč (ušlý zisk za nemocenské 625 Kč, náhrada škody ze zesplatnění úvěru 6 449,51 Kč, náklady na znalecký posudek MUDr. Gayové 30 000 Kč a doplněk MUDr. Šnupárka ve výši 20 000 Kč), úspěch ve výši 83 % a neúspěšná ve výši 17 %, poměr úspěchu činí 66 %. Náklady žalobkyně tvoří náklady právního zastoupení (odměna advokátky za 14 úkonů á 9 660 Kč, § 7 bod 6. vyhlášky č. 177/1996 Sb., za převzetí a přípravu právního zastoupení, podání žaloby, částečné zpětvzetí ze dne 14. 10. 2017, replika žalobkyně ze dne 20. 10. 2017, účast u jednání dne 4. 4. 2018, doplnění žaloby ze dne 22. 4. 2018, účast u jednání dne 24. 5. 2018 – 3 úkony, dne 27. 9. 2018 – 2 úkony, doplnění žaloby ze dne 10. 3. 2019, účast u jednání dne 31. 3. 2021, 2. 6. 2021 (§ 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb.), náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 1,3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 14 úkonů právní pomoci á 300 Kč, dále náhradu za promeškaný čas dle § 14 odst. 1, 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. celkem za 20 půlhodin á 100 Kč za cestu z Ústí nad Labem – Praha a zpět (á 4 půlhodiny ú.j. dne 4. 4. 2018, 24. 5. 2018, 27. 9. 2018, 31. 3. 2021, 2. 6. 2021), cestovné ve výši 4 859 Kč, Ústí nad Labem – Praha a zpět k ú.j. dne 4. 4. 2018, 24. 5. 2018, 27. 9. 2018, cesta á 180 km, za jízdu osobním automobilem Škoda [redacted] reg. zn. [redacted] při průměrné spotřebě pohonných hmot Nafty motorové 4,3 l na 100 km, při vyhláškové ceně motorové nafty ve výši 29,80 Kč/l (vyhl. č. 463/2017 Sb., § 4 písm. c)) a při sazbě základních náhrad za používání silničních motorových vozidel ve výši 4 Kč/km (vyhl. č. 463/2017 Sb., § 1 písm. b), cesta á 951 Kč, k ú.j. dne 31. 3. 2021, dne 2. 6. 2021 při vyhláškové ceně motorové nafty ve výši 27, 20 Kč/l (vyhl. č. 589/200 Sb., § 4 písm. c)) a při sazbě základních náhrad za používání silničních motorových vozidel ve výši 4, 40 Kč/km (vyhl. č. 589/2020 Sb., § 1 písm. b), cesta á 1 003 Kč, vše zvýšené o 21 % DPH a zaplacená záloha na

znalecký posudek ve výši 15 000 Kč dle usnesení ze dne 17. 6. 2019, č.j. 25 C 153/2017 - 541. Celkem náklady řízení činí 192 022 Kč, přičemž 66 % je 127 541 Kč.

41. Dale v daném řízení vznikly náklady na vypracování znaleckého posudku, kdy soud rozhodl dle § 148 odst. 1 o. s. ř. o náhradě nákladů řízení. České republiky – OS pro Prahu 2 podle úspěchu ve věci, kdy žalobkyně měla neúspěch pouze v 17% a žalovaná neúspěch v 83%, výše je vyčíslena ve výroku daného rozsudku. Znalečné dle usnesení ze dne 4. 11. 2019, č.j. 19 Co 323/2019- 605 ve výši 1 500 Kč, ze dne 9. 11. 2020, č.j. 25 C 153/2017 – 678 ve výši 3 634 Kč (15 000 Kč placeno ze zálohy), ze dne 19. 4. 2021, č.j. 25 C 153/2017- 709 v evýši 4 198, 70 Kč.
42. O delší lhůtě k plnění pro žalovanou bylo rozhodnuto dle § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu administrativních soudů známých z jeho činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem či nařízením exekuce.

Praha 10. června 2021

Mgr. Zdeňka Burdová v. r.
soudkyně